

PARAULA I VIDA

III Jornada Mundial dels Pobres

A través d'un punyent *Missatge* per a la III Jornada Mundial dels Pobres, que us resumeixo, el Papa Francesc ens reclama reflexió i pregària. El titula amb les paraules del salmista «**l'esperança dels pobres no es veurà defraudada**» (Sl 9, 19), que expressen una veritat profunda que vol retornar l'esperança perduda a causa de la injustícia, el sofriment i la precarietat de la vida. Descriu les **noves esclavituts** a les quals estan sotmesos milions de persones. *Famílies* que es veuen obligades a abandonar la seva terra; *orfes* a causa de l'explotació als pares; *joves* a la recerca d'una realització professional; *víctimes* de tant formes de violència, des de la prostitució fins a les drogues; milions d'*immigrants* víctimes de tants interessos ocults. I les persones *marginalades* i *sense llar* que deambulen pels carrers. El Papa és avui la veu que denuncia que els pobres són tractats com a deixalles de la humanitat, o són vistos com una amenaça o gent incapaç, només perquè són pobres.

En canvi, si atenem a l'Escriptura, **el pobre** és aquell que confia en el Senyor, perquè té la certesa que

mai no serà abandonat. I Déu no és indiferent o silenciós davant la seva pregària. Fa justícia i no se n'oblida; és per a ell un refugi i no deixa d'ajudar-lo. El Papa remarca que davant la multitud innombrable d'indigents, «Jesús no va tenir por d'identificar-se amb cadascun d'ells: "Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi" (Mt 25,40). Fugir d'aquesta identificació equival a falsificar l'Evangelí i atenuar la revelació. El Déu que Jesús revela és aquest: un Pare generós, misericordiós, inesgotable en la seva bondat i gràcia, que ofereix esperança sobretot als que estan desil·lusionats i privats de futur». Aquestes paraules i les Benaunces són un programa que la comunitat cristiana no pot subestimar. D'això depèn que sigui creïble el nostre anunci i el testimoni dels cristians.

L'Església, estant propera als pobres, es reconeix com un poble gran la vocació del qual és de no permetre que ningú se senti estrany o exclòs, perquè implica a tots en un camí comú de salvació. La promoció dels pobres, també en allò social, no és un compromís extern a l'anunci de l'Evangelí, sinó que posa de manifest el realisme de la fe cristia-

na i la seva validesa històrica. L'opció pels últims, per aquells que la societat descarta i rebutja (cf. EG 195) és una opció prioritària que els deixebles de Crist estan cridats a realitzar per a no traïr la credibilitat de l'Església i donar esperança efectiva a tantes persones indefenses. En elles, la caritat cristiana troba la seva verificació, perquè qui es compadeix dels seus sofriments, amb l'amor de Crist, rep força i confereix vigor a l'anunci de l'Evangelí.

A més d'ajudar els pobres, es tracta de ser testimonis de l'esperança cristiana en el context d'una cultura consumista i de descart, orientada a augmentar el benestar superficial i efímer. Cal un canvi de mentalitat per a redescobrir l'essencial i donar cos i efectivitat a l'anunci del Regne de Déu. Ens encoratja a un compromís d'amor gratuït, mantingut, que comuniqui esperança. I conclou el Papa que «els pobres necessiten les nostres mans per a reincorporar-se, els nostres cors per a sentir de nou el caliu de l'afecte, la nostra presència per a superar la soledat. Senzillament, ells necessiten amor». No els defraudem!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Treball pastoral de conjunt entre joventut i vocació

Es delegats diocesans de Joventut de les diòcesis amb seu a Catalunya es van trobar, el 28 d'octubre, amb els delegats diocesans de Pastoral Vocacional, en una reunió presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, Bisbe responsable de la Pastoral Juvenil (SIJ).

La trobada va tenir un objectiu clar: promoure la pastoral de conjunt entre joves i vocació, tal com demana l'exhortació apostòlica postsinodal del Papa Francesc *Crist Viu*. I partint d'aquesta comunió han decidit fer de la jornada d'animadors d'enguany una trobada on es parlarà sobre la cultura vocacional i l'acompanyament en les diferents vocacions.

La jornada d'animadors serà el dissabte 8 de febrer a la Cova de Manresa.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

La confiança, la fe en l'altre (i II)

Quan tot està en crisi, la confiança és l'únic motor de transformació. Si la confiança entra també en crisi, no hi haurà forma humana de superar-la. La confiança té un aire quietesc, un fonament que transcendeix la raó; es basteix sobre una intuïció del cor i sobre el convenciment de què no tot està perdut. Ens ho hem de dir una i altra vegada, fins i tot quan no tinguem

raons objectives per seguir-nos-ho dient. Solament qui s'ho creu, es posa en camí.

Hi ha la confiança ingènua, pueril, que aposta per tot i per tothom, que es deixa ensarronar per les belles paraules, però hi ha la confiança que ha madurat a cops, que no s'entrega immediatament a qualsevol postor, que cerca arguments i raons. La confiança que ha assolit la maduresa

espiritual sempre està amenaçada per una nova traïció, tampoc no té certesa absoluta de les seves apostes. Confiar és creure i creure és esperar. Quan la confiança s'esgota, la vida esdevé un àrid infern, un escenari presidit per la vigilància i per la por.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

III Jornada Mundial de los Pobres

A través de un conmovedor *Mensaje* para la III Jornada Mundial de los Pobres, que os resumo, el Papa Francisco nos reclama reflexión y oración. Lo titula con las palabras del salmista «**la esperanza de los pobres nunca se frustrará**» (Sal 9,19), que expresan una verdad profunda que quiere devolver la esperanza perdida a causa de la injusticia, el sufrimiento y la precariedad de la vida. Describe las **nuevas esclavitudes** a las que están sometidos millones de personas. *Familias* que se ven obligadas a abandonar su tierra; *huérfanos* a causa de la explotación a los padres; *jóvenes* en busca de una realización profesional; *víctimas* de tantas formas de violencia, desde la prostitución hasta las drogas; millones de *inmigrantes* víctimas de tantos intereses ocultos. Y las personas *marginadas* y *sin hogar* que deambulan por las calles. El Papa es hoy la voz que denuncia que los pobres son tratados como desperdicios de la humanidad, o son vistos como una amenaza o gente incapaz, sólo por que son pobres.

En cambio, si atendemos a la Escritura, **el pobre** es aquel que confía en el Señor, porque tiene la certeza de que nunca será abandonado. Y Dios no es indiferente o silencioso ante su oración. Hace justicia y no se olvida; es para él un refugio y no deja de ayudarlo. El Papa remarca que ante la multitud innumerable de indigentes, «Jesús no tuvo miedo de identificarse con cada uno de ellos: *“Cada vez que lo hicisteis con uno de éstos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis”* (Mt 25,40). Huir de esta identificación equivale a falsificar el Evangelio y atenuar la revelación. El Dios que Jesús revela es éste: un Padre generoso, misericordioso, inagotable en su bondad y gracia, que ofrece esperanza sobre todo a los que están desilusionados y privados de futuro». Estas palabras y las Bienaventuranzas son un programa que la comunidad cristiana no puede subestimar. De ello depende que sea creíble nuestro anuncio y el testimonio de los cristianos.

La Iglesia, siendo cercana a los pobres, se reconoce como un pueblo grande cuya vocación consiste en no dejar que nadie se sienta extraño o excluido, porque implica a todos en un camino común de salvación. La promoción de los pobres, también en lo social, no es un compromiso externo al anuncio del Evangelio, sino que pone de manifiesto el realismo de la fe cristiana y su validez histórica. La opción por los últimos, por aquellos que la sociedad descarta y rechaza (cf. EG 195) es una opción prioritaria que los discípulos de Cristo están llamados a realizar para no traicionar la credibilidad de la Iglesia y dar esperanza efectiva a tantas personas indefensas. En ellas, la caridad cristiana encuentra su verificación, porque quien se compadece de sus sufrimientos, con el amor de Cristo, recibe fuerza y confiere vigor al anuncio del Evangelio.

Además de ayudar a los pobres, se trata de ser testigos de la esperanza cristiana en el contexto de una cultura consumista y de descarte, orientada a aumentar el bienestar superficial y efímero. Es necesario un cambio de mentalidad para redescubrir lo esencial y dar cuerpo y efectividad al anuncio del Reino de Dios. Nos empuja hacia un compromiso de amor gratuito, mantenido, que comunique esperanza. Y concluye el Papa que «los pobres necesitan nuestras manos para reincorporarse, nuestros corazones para sentir de nuevo el calor del afecto, nuestra presencia para superar la soledad. Sencillemente, ellos necesitan amor». ¡No los defraudemos!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

La «Fundació Llar Cristiana Maria Maestre» fa un donatiu per a la renovació de la residència de la «Fundació Sant Hospital»

La «Fundació Llar Cristiana Maria Maestre» ha concedit i ha fet entrega avui d'un ajut de 500.000 € al Patronat de la «Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell», destinat a la renovació de la seva residència socio-sanitària, que atén malalts i ancians de la ciutat de La Seu d'Urgell i de la comarca de l'Alt Urgell.

Ha entregat l'ajut l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, com a President de la «Fundació Llar Cristiana Maria Maestre» a l'Alcalde de La Seu d'Urgell, Il·lm. Sr. Jordi Fàbrega, com a President de la «Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell», a les dependències del Bisbat d'Urgell, en un acte senzill i sobri, on hi han assistit representants dels respectius patronats.

• La «Fundació Llar Cristiana Maria Maestre» és una Fundació canònica, amb reconeixement civil a Espanya, que es va crear l'any 2014, per voluntat testamentària de la Sra. Maria Dolors Maestre Pal (a.c.s.) que la va dotar amb una part substancial de la seva herència. L'Arquebisbe ha destacat l'agraïment que la ciutat i tots hem de tenir a aquesta persona de molt bona voluntat que dedicà altruísticament bona part dels seus béns als necessitats. La Fundació està inscrita en el Registre d'Entitats Religioses

del Ministeri de Justícia d'Espanya.

• La Fundació té l'obligació, establerta per la testadora, de realitzar obres de pietat, apostolat o caritat cristianes, i especialment, envers els pobres, amb caràcter social o religiós. Quan ha pogut vendre uns béns ho ha hagut de fer per complir amb la voluntat imperativa de la testadora.

• La Fundació ajuda Càritas Diocesana d'Urgell i les seves empreses: la d'inserció laboral «Nougrapats» i el Centre Especial de Treball «Grapats». També ajuda altres entitats com la «Llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell», el Club Esportiu «Sedis AIRAM», la «Fundació Claror-Alt Urgell», i la delegació a La Seu d'Urgell de l'«Associació espanyola contra el càncer», entre d'altres.

• La Fundació es regeix per una Junta de Patronat de la qual l'Arquebisbe d'Urgell n'és el President nat.

• La «Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell» ha tingut des dels seus inicis una gran vinculació amb el Bisbat d'Urgell, després de l'impuls definitiu que rebé del Bisbe Josep Caixal l'hospital que funcionava a l'antic convent dels Agustins (segle XIX). Mons. Caixal confià a la Gna. Anna Maria Janer la seva organització, i l'any 1860 es va erigir l'Institut Religiós de la Sagrada Família d'Urgell, per fer front a les necessitats organitzatives del moment. Anys més tard, amb l'entrada de nous metges i la realització d'obres en les instal·lacions, es va crear l'any 1969 l'actual «Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

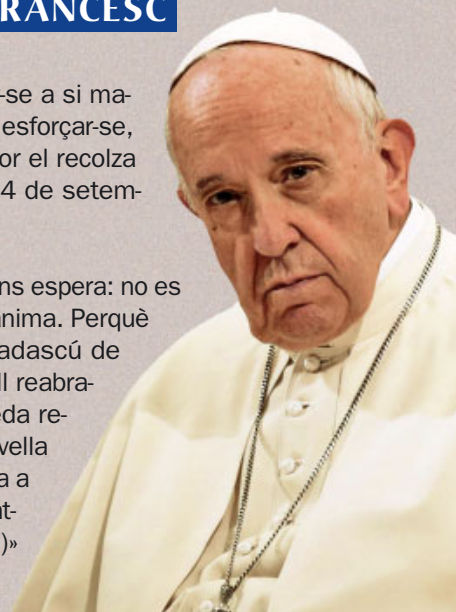
@Pontifex: «Com arribar a ser un bon cristià? La resposta és senzilla: cal fer, cadascú a la seva manera, allò que Jesús demana a les Benaurances» (9 de setembre).

@Pontifex: «L'esperança del món és Crist: el seu Evangeli és el ferment més potent de fraternitat, llibertat, justícia i pau per a tots els pobles» (11 de setembre).

@Pontifex: «El deixeble de Jesús, si vol créixer en la seva amistat, no s'ha

de queixar o mirar-se a si mateix. Ha d'actuar i esforçar-se, segur que el Senyor el recolza i l'acompanya» (14 de setembre).

@Pontifex: «Déu ens espera: no es cansa, no es desanima. Perquè som nosaltres, cadascú de nosaltres aquell fill rebrat, aquella moneda retrobada, aquella ovella acariciada i tornada a posar sobre l'espatlla (cf. Lc 15,1-32)» (15 de setembre).

Es presenta el Congrés de Laics al Consell Pastoral Diocesà

A la reunió ordinària del Consell Pastoral Diocesà d'Urgell del passat 26 d'octubre, el Vicari episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, va presentar als assistents el Congrés de Laics promogut per la CEE, «Poble de Déu en sortida» que tindrà lloc a Madrid dels dies 14 al 16 de febrer de l'any 2020. La reunió, que es va celebrar al Seminari Diocesà, fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i per la Secretària del Consell, Sra. Ester Sibís.

La sessió va iniciar-se amb unes paraules de benvinguda del Sr. Arquebisbe i la pregària d'Hora entre dia. Després el Vicari general de la Diòcesi i Consiliari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, Mn. Ignasi Navarri, va presentar el programa previst de l'acollida de les Relíquies de Santa Bernadeta al Bisbat d'Urgell que està prevista per als dies 23 de novembre, a Balaguer, i per al dia 24 i 25 de novembre, a La Seu d'Urgell.

El tema central de la sessió del Consell fou la presentació per part de Mn. Elvira del Congrés de Laics. Mn. Elvira va començar presentant els objectius del congrés, basats en impulsar la conversió pastoral i missionera del laïcat en el Poble de Déu, com a signe i instrument de l'anunci de l'Evangeli de l'esperança i de l'alegria, per acompanyar els homes i les dones en els seus anhels i les seves necessitats, en el seu camí vers una vida més plena.

Els organitzadors del congrés volen que no quedi només en un esdeveniment, sinó que sigui l'inici d'un nou itinerari (procés) que ens ajudi a impulsar la crida missionera de l'Església en el moment present. En aquest sentit, aquest procés constarà de tres etapes.

La primera etapa es realitzarà en l'àmbit diocesà i en els moviments i associacions (fins a finals d'octubre del 2019). En aquest moment es proposa treballar el document-qüestionari en grups diocesans constituïts a aquest efecte i/o en qualsevol grup existent. Després es recolliran tots els

suggeriments i s'elaborarà una síntesi d'aportacions que serviran de referència per a l'elaboració d'un *Instrumentum Laboris*. Aquest serà treballat, en especial, per aquells qui participin en el congrés i marcarà, juntament amb les ponències del mateix congrés, les línies generals del camí que s'iniciarà després de la seva celebració. Des de novembre del 2019 fins al gener del 2020 es treballarà l'*Instrumentum Laboris* preparatori del congrés.

La segona etapa és, pròpiament, la relativa al congrés, que se celebrarà a Madrid del 14 al 16 de febrer del 2020. L'objectiu fonamental és determinar propostes concretes i línies d'actuació per dinamitzar el laïcat en les nostres diòcesis de cara als propers anys, per la qual cosa es prioritzarà el treball en comú entorn de quatre itineraris fonamentals que ens pertocuen a tots: primer anunci, acompanyament, processos formatius i pre-

sència en la vida pública. Juntament amb això, també hi haurà ponències que ens serviran per contextualitzar els diferents treballs i afavorir la reflexió. Tot el congrés estarà fonamentat en dues claus de caràcter transversal —la sinodalitat (comunió) i el discerniment— i es tindrà cura, especialment, dels moments celebratius i festius.

La tercera etapa no es concep com el final del procés, sinó com l'inici de nous camins que permetin concretar tot allò que s'ha reflexionat en la fase diocesana i tot el que s'ha viscut amb motiu del congrés.

Després de la presentació del congrés es va passar a repartir un «qüestionari per a la reflexió» als consellers que va ser treballat en tres grans grups. Cada grup finalitzava la part que li tocava treballar del qüestionari amb tres preguntes finals que els grups havien de respondre. El qüestionari es dividia en tres grans blocs: reconèixer, interpretar i escollir que van ser les que van treballar els consellers.

Al final del treball en grups, hi va haver una posada en comú del treball que s'havia realitzat i els resultats seran traslladats per la Secretària del Consell Pastoral Diocesà als responsables del Congrés a Madrid perquè puguin elaborar l'*Instrumentum Laboris*.

Mons. Joan-Enric Vives va destacar com la reunió pretenia iniciar un treball que serà desenvolupat posteriorment i que potser serà objecte d'una pròxima reunió del Consell Pastoral Diocesà.

Al final de la trobada hi hagué també una informació sobre el Comunicat dels Bisbes de Catalunya en fer-se pública la sentència del Tribunal Suprem.

La sessió matinal es clogué amb el Res de l'Àngelus a l'església del Seminari diocesà i un dinar de germanor de tots els consellers al Seminari, amb precís i preguntes al final.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. Dedicació de les basíliques de sant Pere i sant Pau, apòstols, a Roma; sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.; santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ Dimarts [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Sant Crispí, bisbe d'Écija; sant Faust od Fost, diaca i màrtir; sant Abdies, profeta (s. V aC);

santa Matilde, verge monja cistercenca.

20. ■ Dimecres [2M 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. *Sant Felíu de Llobregat*: ■ Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Presentació de santa

Maria, verge, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29,10-12 / Lc 19,45-48]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentalistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Sant Climent I, papa (ro-

mà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. □ Diumenge vinent, Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món (lit. hores: 2a setm.) [2S 5,1-33 / SI 121 / Col 1,12-20 / Lc 23,35-43]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (S. III); santa Fermina, vg. i mr.

Diuenge XXXIII de durant l'any (C)

COMENTARI

Preocupar-nos per la fi del món?

Adesiara van sorgint sovint persones que ens anuncien la imminència de la fi del món. Però Jesús ens adverteix: *No us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropriaran el meu nom. Diran: Soc jo, i també: Ja arriba el moment. Deixeu-los estar; no hi aneu amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. No hi ha cap senyal clar de la fi del món; no és un tema que ens hagi de preocupar. En canvi Jesús diu (abans): Se us enduran detinguts, us perseguiran us conduiran a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà ocasió de donar testimoni. Això és el fonamental: donar testimoni davant tribunals i governadors. Jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa: per tant, no hem de tenir cap mena de por, sinó una gran constància: No es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida. Aquesta ha de ser la nostra preocupació: la confiança, l'esperança, i molta valentia en el testimoniatge de Crist.*

També a la confiança ens convidava la primera lectura: *Vindrà aquell dia abrasador com una forn. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija. Però per a vosaltres que venerau el meu nom, sortirà el sol de la felicitat i els seus raigs seran saludables.*

Del que es tracta, doncs, és de ser fidels, de vetllar, de seguir entre altres coses allò que diu sant Pau: *A ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia, per a no afeixugar ningú dels vostres. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: Qui no vulgui treballar, que no mengi. Alguns de vosaltres a més de no treballar, es posen on no els demanen. Cal, doncs, vetllar, treballar, donar testimoni de Crist, i esperar la fi del món amb gran esperança i confiança i no perdre el temps (ni fer-lo perdre als altres) en especulacions absurdes i inútils.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abrasador com una forn. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venerau el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

▶ Salm responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.*

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor a judicar la terra. R.

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar, que no mengi.» Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengem.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.» Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropriaran el meu nom. Diran: «Soc jo», i també: «Ja arriba el moment.» Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.» Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amença. Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 3,19-20a)

He aquí que llega el día, ardiente como un horno, en el que todos los orgullosos y malhechores serán como paja; los consumirá el día que está llegando, dice el Señor del universo, y no les dejará ni copa ni raíz. Pero a vosotros, los que teméis mi nombre, os iluminará un sol de justicia y hallaréis salud a su sombra.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud.*

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

Retumbe el mar y cuanto contiene, / la tierra y cuantos la habitan; / aplauden los ríos, / aclamen los montes. R.

Al Señor, que llega / para regir la tierra. R.

Regirá el orbe con justicia / y los pueblos con rectitud. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 3,7-12)

Hermanos:

Ya sabéis vosotros cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: No vivimos entre vosotros sin trabajar, no comimos de balde el pan de nadie, sino que, con cansancio y fatiga, día y noche, trabajamos a fin de no ser una carga para ninguno de vosotros. No porque no tuviéramos derecho, sino para daros en nosotros un modelo que imitar. Además, cuando estábamos entre vosotros, os mandábamos que, si alguno no quiere trabajar, que no coma. Porque nos hemos enterado de que algunos viven desordenadamente, sin trabajar, antes bien metiéndose en todo. A esos les mandamos y exhortamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con sosiego para comer su propio pan.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, como algunos hablaban del templo, de lo bellamente adornado que estaba con piedra de calidad y exvotos, Jesús les dijo: «Esto que contempláis, llegarán días en que no quedará piedra sobre piedra que no sea destruida». Ellos le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo eso está para suceder?». Él dijo: «Mirad que nadie os engañe. Porque muchos vendrán en mi nombre diciendo: «Yo soy», o bien: «Está llegando el tiempo»; no vagáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque es necesario que eso ocurra primero, pero el fin no será enseguida». Entonces les decía: «Se alzarán pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países, hambres y pestes. Habrá también fenómenos espantosos y grandes signos en el cielo. Pero antes de todo eso os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a las cárceles, y haciéndoos comparecer ante reyes y gobernadores, por causa de mi nombre. Esto os servirá de ocasión para dar testimonio. Por ello, meteos bien en la cabeza que no tenéis que preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro. Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os entregarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán a causa de mi nombre. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.»